

Minerva

AKATEEMISET NAISET
KVINNLIKA AKADEMIKER
UNIVERSITY WOMEN

60. VUOSIKERTA

JÄSENLEHTI NRO 4/2013

Hyvät akateemiset naiset, hyvät ystävät!

LÄMPIMÄT KIITOKSET SALON, Turun ja Åbolandin paikallisyhdistyksille vuosikokouksesta! Keskushallitus uudistui ennakoitua laajemmin, kun hallituksessa jo entuudestaan istunut Liisa Luomanen valittiin varapuheenjohtajaksi. Ensi kesän haasteemme on osallistuminen Porin Suomi Areenaan yhdessä Naisjärjestöjen keskusliiton kanssa.

Liittomme toiminnassa kulunut vuosi on merkinnyt suuria päätöksiä ja muutoksia erityisesti Kyllikki Leinon vanhainkotirahaston ja liiton omassa varainhoidossa. Muutokset ovat heijastuneet myönteisesti keskushallituksen työskentelyyn, ja olemme päässeet keskustelemaan liiton toiminnan kehittämisestä ja monipuolistamisesta. Toivomme ensi vuoden alussa toteutettavan jäsenkyselyn tuovan uusia ideoita ja toiveita liiton hallitukselle.

Liiton historiikki on valmistunut monien vaiheiden jälkeen ja löytää toivottavasti tiensä jäsenistön kirjahyllyihin. Teosta voi tilata liiton toimistosta jäsenhintaan. Valitettavasti kirjassa ei ole ruotsinkielistä osiota. Keskushallitus selvittää mahdollisuuksia tämän puutteen korjaamiseksi. Yksi vaihtoehto olisi digitaalinen versio, jota harkittiin jo suomenkielisen historiikin kohdalla.

Olen saanut osallistua useisiin paikallisyhdistysten vuosijuhliin ja esitelmätilaisuuksiin. Niitä ovat leimanneet innostus ja luottamus liiton tulevaisuuteen. Kansainvälisen kattojärjestömme, International Federation of University Women (IFUW), jäsenmaksun suuruus on puhuttanut monia, ja aiheellisesti on kysytty mitä saamme vastineena. Viimeaikaiset viestit Genevestä osoittavat aktivoitumista myös IFUWin toimistossa. Paikallisyhdistysten toimintaedellytyksiä voitaisiin parantaa huomattavasti, jos suurempi osa jäsenmaksuista jäisi niiden käyttöön. Liiton uusi jäsenoimikunta, joka valitaan tammikuussa, saa asian pohditta-



Helena Ranta. Kuva: Maria Jain.



vakseen. Yksi mahdollisuus olisi erilaisten jäsenkategorioiden luominen niissä puitteissa, jotka kuuluminen maailmanjärjestöön meille antaa.

Joidenkin vuosien tauon jälkeen Helvi Sipilä-seminaari YK:n naisten asemaa käsittelevän kokouksen yhteydessä on palannut Suomen Akateemisten Naisten Liiton vastuulle. Alustava työnimi on She Says YES to Maternal Health. Seminaariin on luvassa suomalaisen menestystuotteen, äitiyspakkauksen, esittely. Kela lähettää myös tiedottajan New Yorkiin kertomaan sen historiasta ja tulevaisuudesta.

Luetaan yhdessä – Vi laser tillsammans - ja Auroras -toiminta ovat jatkuneet vilkkaina. Rahoitusneuvotteluja tullaan käymään työ- ja elinkeinoministeriön kanssa. Uusimpana kohteena on Pudasjärvi, jossa sijaitsee yksi maamme suurimmista vastaanottokeskuksista. Kaupunginjohtaja Kaarina Daavittila kutsui paikalliset naisjärjestöt keskustelutilaisuuteen marraskuun lopussa. Ilahduttavaa on myös, että Lieksassa toimii Luetaan yhdessä -ryhmä.

Haluan kiittää keskushallituksen jäseniä ja luottamushenkilöitä, paikallisyhdistyksiä ja yksittäisiä jäseniä sekä toimistolaisia kuluneesta antoisasta vuodesta. Jag vill varmt tacka er alla för det gångna året och önska er en Fridful Jul och Gått Nytt År 2014. Tillsammans kan vi ändra världen och främja rättvisa.

Helena Ranta

Verkkolehdestä on nyt enemmän juttuja

MINERVAN LÄHETYSTALKOISSA ON huomattu, että helposti niitattava paperilehti voi sisältää enimmillään 20 sivua. Koska haluamme julkaista kaikki yhdistysten lähettämät tekstit, tästä numerosta on poikkeuksellisesti tehty kaksi eri versiota. Jos olet paperilehden tilaaja, löydät Minervan laajemman, 26-sivuisen version liiton verkkosivuilta www.akateemisetnaiset.fi. Laajempi pdf-versio on myös lähetetty jokaiselle jäsenrekisteriimme sähköpostiosoitteensa ilmoittaneelle.

Paperilehteä tilaa vielä neljäsosa jäsenistöstämme. Toivomme, että kaikki sähköpostiosoitteen omistavat siirtyisivät Minervan pdf-version tilaajiksi. Näin lehden sivumäärärajouksesta voitaisiin luopua. Toki verkkolehti on myös tekokustannuksiltaan paperilehteä huomattavasti edullisempi, koska pdf-tiedosto säästää meidät printtausmaksuilta sekä paperin, postimerkkien ja osoitetarrojen ostolta. Verkkolehden kolmas etu on se, että tietokoneen päätteellä lukija voi itse määrittää itselleen parhaiten sopivan fonttikoon. Pdf-tiedoston voi myös aina printata itselleen kotona tai kirjastossa, jos vieroksuu tietokoneruudulta lukemista. Säästötoimenpiteiden lähtökohtana ja tavoitteena on säilyttää liiton jäsenmaksu mahdollisemman alhaisena. Minervan vuosittaiset materiaali- ja lähetyskustannukset on talkoilla saatu kutistettua jo runsaasta 6000 eurosta 1500 euroon. Tästä on hyvä jatkaa!

Susanna Sulkunen



Paikallisyhdistysten toimikuntaehdokkaat nimettävä 15.1.2014 mennessä

PAIKALLISYHDISTYKSILLÄ ON MYÖS ensi vuonna mahdollisuus vaikuttaa liiton toimikunnissa. Toivomme, että valitsette yhdistyksenne jäsenistöstä yhden (1) edustajaehdokkaan, jonka yhteystiedot toimitatte keskiviikkoon 15.1.2014 klo 16 mennessä osoitteeseen sanl.fkaf@akateemisetnaiset.fi.

Valinnat tehdään keskushallituksen kokouksessa la 25.1.2014 ja niistä tiedotetaan asianomaisille erikseen.

1. **Kyllikki Leinon vanhainkotirahaston hoitokunta** kartoittaa palveluasuntojen hankintaa sekä seuraa ja kehittää rahaston vuokraus- ja sijoitustoimintaa. Ehdokkailta toivotaan talous- ja lainopillista osaamista.
2. **Viestintäkomitea** osallistuu liiton viestintätööhön. Komitean jäsenet voivat auttaa kehittämään Minervaa, liiton tiedotteita, esitettä sekä liiton verkkonäkyvyyttä. Ehdokkailta toivotaan viestintäalan osaamista.
3. **Kansainvälisten asioiden komitea** suunnittelee ja toteuttaa yhdessä CIRin (Coordinator of International Relations) kanssa liiton kansainvälistä yhteistyötä ja viestintää.
4. **Jäsentoimikunta** huolehtii jäsen toiminnan ja -hankkeiden suunnittelusta. Vuonna 2014 keskeisellä sijalla tulee olemaan Digiajan arjen taidot -hankkeen suunnittelu. Hankkeen tarkoituksena on vahvistaa akateemisten naisten atk-osaamista.

Yhdistysten on hyvä nimetä omalle toimikuntaehdokkaalleen ainakin kaksi toimikuntaa, millä varmistetaan, että jokainen toimikuntatyöskentelystä kiinnostunut saa varmasti paikan.

Toimikunnissa ja komiteoissa vuonna 2013 työskennelleet voivat halutessaan jatkaa toimikuntatyöskentelyä, edellyttäen että heidän oma paikallisyhdistyksensä nimeää heidät edustajakseen ao. toimikuntaan. Lisäksi SANL voi tarvittaessa kutsua toimikuntiin asiantuntijajäseniä paikallisyhdistyksistä.

SANL korvaa toimikuntaedustajien matkakulut järjestäytymiskokouksiin, jotka kutsuu koolle kunkin toimikunnan puheenjohtaja aikaisintaan helmikuussa 2014. Pääkaupunkiseudun ulkopuolelta tulevat voivat halutessaan osallistua muihin toimikuntien kokouksiin Skypen välityksellä, elleivät he jostain syystä muuten ole kokouspäivänä Helsingissä.



URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU *

Urapolku-juttusarjassa Akateemiset Naiset kertovat Minervan lukijoille omasta työurastaan, sen kiinnostavista ja joskus odottamattomistakin käännteistä sekä pohtivat niitä tekijöitä, jotka ovat auttaneet heitä etenemään omalla urallaan. Jos Sinä haluat kertoa oman tarinasi, muistella esimerkiksi onnistunutta alanvaihdostasi, tai tunnet yhdistyksestäsi jonkun, jonka urapolku ansaitsisi tulla tunnetuksi, ota rohkeasti yhteyttä toimitukseen. Sarjan aloittaa Porin Akateemisten Naisten jäsenen, opetusministeri KRISTA KIURUN haastattelu, joka toteutettiin sähköpostitse..



1. Mitkä ovat olleet työurasi käännekohtia?

Viihdyin hyvin työssäni Ulvilan ja Meri-Porin lukioissa, joihin päädyin alun perin töihin sijaisuuksien kautta. Opiskeluaikana mietin enemmän tutkijauraa, mutta koulu- maailma vei ja päätin tehdä jatko-opintoja sitten siinä sivussa. Opetin aluksi filosofiaa, mutta myöhemmin mukaan tulivat ilmaisutaito ja opinto-ohjaus. Suurimmaksi käänneeksi työelämässäni sanoisin kuitenkin valintani SDP:n kansanedustajaksi vuonna 2007. Ministerin uraa ei voi suunnitella, sillä muut päättävät, kenen osaamista milloinkin tarvitaan. Siksi asunto- ja viestintäministeriksi nimeäminen oli minulle suuri juttu. Ministerin työ onkin varsinaista pätkätyötä, ja aina pitää olla valmis aloittamaan ja löytämään itsensä uudelleen. Juuri kun olin

alkanut olla sinut rakennetun ympäristön ja viestinnän sisältöjen kanssa, päätettiin, että minua tarvitaan seuraavaksi opetusministerinä. Joten tein kesällä kotiläksyni toisten lomaillessa, että saisin uuden pestin sisällöt haltuuni. Vielä on opeteltavaa, mutta siitä olen varma, että suomalaisen osaamisen kehittämisessä mukana oleminen on hieno mahdollisuus, johon paneudun nyt täysillä.

2. Millaisia ura- tai opiskeluvalintoja olet tehnyt, jotka näin jälkikäteen katsottuna ovat auttaneet sinua saamaan nykyisen työsi?

Olen toiminut nuoresta tytöstä lähtien Punaisessa Ristissä ja tiesin, että tulevaisuudessa haluan tehdä jotain humanitaariseen ja kansainväliseen työhön liittyvää. En valtavasti suunnitellut muuta. Jos näin jälkikäteen ajattelee, niin filosofiaa pääaineena lukeneiden työllistyminen tiettyyn uraputkeen ei varmasti ole mikään selviö, mutta nuorena sellaiset asiat eivät mietityttäneet vielä. Yliopistouran sijasta ensimmäinen opettajan sijaisuus ko-lahti, ja sille tielle jäin välillä yliopistokeskuksella työskentelyä lukuunottamatta. Opettami-



URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU * URAPOLKU *

nen ja työ nuorten parissa kasvattivat monenlaisia vahvuuksia, joista on tietenkin etua myös opetusministerin pestissä.

3. Mitkä tekijät ja/tai ominaisuudet ovat auttaneet sinua työllistymisessä yliopistosta valmistumisen jälkeen?

Ympärilläni olevat ihmiset voivat luonnehtia minua parhaiten, mutta omasta puolestani voin sanoa, että olen melko ahkera, sosiaalinen, hyvämuistinen ja poliittista näkökykyä omaava. Poliitiikka on kovaa tekemistä, helpolla ei pääse ja mm. nahkaa on kasvatettava koko ajan. Ministerin työpäivä päättyy usein vasta klo 22 jälkeen, joten siinä vaaditaan niin henkistä kuin fyysistäkin kanttia.

4. Mikä sai sinut aikoinaan innostumaan järjestötoiminnasta?

Olen aina halunnut muuttaa maailmaa. Punaisen Ristin toiminnassa maailmankuva aukeaa usein kriisien, katastrofien ja erilaisten avuntarpeessa olevien ihmisten hädän kautta, mutta tällaiset kokemukset auttavat ymmärtämään, kuinka paljon on tehtävä ja kuinka tärkeää vähäinkin auttaminen voi olla. Liittyessäni SDP:hen olin varma, että poliittista toimintaa tarvitaan niiden asioiden hoitamiseen, joihin kansalaisjärjestöt eivät yllä. Asia on hyvin yksinkertainen tässä monimutkaisessa maailmassa: arjen päätökset - niin kunnalliset kuin valtakunnallisetkin - tehdään poliittisella tasolla, ja myös niihin haluan olla vaikuttamassa.

5. Miten varmistat oman jaksamisesi työn, erilaisten luottamustehtävien ja harrastusten riskipaineessa?

En varsinaisesti voi sanoa harrastavani ministerinä enää säännöllisesti mitään, mutta liikun ilmojen mukaan. Talvella hiihdän ja käyn salilla, syksyisin ja kesäisin rullaluistelen. Voisinpa sanoa, että luen paljon vieläkin, mutta nykyinen työni ei oikein anna siihen niin riittäviä mahdollisuuksia kuin toivoisin. Pidän myös vanhojen esineiden keräilystä ja uusien kielten opiskelusta. Perheestä, ystävistä ja sukulaisista ammennan voimaa ja iloitsen, kun pääsen seuraamaan mm. kummilasteni koulunkäyntiä, mikä toimii omana empiirisenä tutkimuskohteenani opetusministerinä.

Susanna Sulkunen



SANL 2013: TYTTÖIHIN JA NAISIIN KOHDISTUVAN VÄKIVALLAN VASTUSTAMINEN

Valoa – ei väkivaltaa -tapahtumalla kiinnostunut yleisö Kajaanissa

KAJAANIN AKATEEMISET NAISET järjesti yhdessä kajaanilaisten naisjärjestöjen kanssa kaikille avoimen tilaisuuden 24.11. Kajaanissa, elokuvateatteri Biorexissä. Tapahtuman otsikko *Nainen, uskalla katkaista väkivallan kierre* liittyi Nytkiksen (Naisjärjestöt yhteistyössä) kampanjaan YK:n naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisena päivänä.

Tilaisuus aloitettiin katsomalla Peter Franzenin ohjaama, tänä syksynä ensi-iltansa saanut elokuva *Tumman veden päällä*, joka perustuu Franzenin kirjoittamaan samannimiseen kirjaan. Elokuva tuo upeasti esille Franzenin omiin lapsuuskokemuksiin pohjautuen pienen pojan näkökulman perheväkivaltaan: miten lapsi kokee pelkoa ja hätää väkivaltaisen isäpuolen aiheuttaman perheväkivallan seurauksena. Elokuvan jälkeisellä tauolla useat katsojat pyyhkivät herkistyneinä silmäkulmiaan ja palautteena kuultiin elokuvan mietityttäneen pitkän aikaa.

Avopalveluohjaaja Riitta Pohjoisvirta Oulun Ensi- ja turvakotiyhdistyksestä aiheena oli *Miksi tuo nainen ei eroa?* Hän tarkasteli perheväkivaltaa eri tasoilla. Yksilöpsykologisella tasolla perheväkivalta voi liittyä lapsuuden kasvuympäristön turvattomuuteen, jolloin väkivallan kokemus on saattanut olla jo lapsuudessa läsnä. Usein väkivaltaisperheessä kasvanut hakeutuu väkivaltaiseen suhteeseen. Perheväkivallasta kärsivän naisen voi olla vaikea irrottautua suhteesta kokemansa syyllisyyden vuoksi, vaikkei nainen Pohjoisvirran mukaan ole vastuussa miehen alkoholinkäytöstä, mustasukkaisuudesta eikä narsismista. Väkivaltaisen perheen lähiyhteisö – sukulaiset, naapurit, opettajat ja työtoverit - voi tukea tilanteen vaatiessa.

Yhteiskunnallisella tasolla perheväkivallan ehkäisyyn on kiinnitetty huomiota Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen *Naisiin kohdistuvan väkivallan vähentämisen ohjelmalla* (2010 – 2015). Ohjelman tavoitteet on puuttua väkivaltaan ennakoivasti vaikuttamalla asenteisiin ja käyttäytymismalleihin sekä lisäämällä viranomaisten ja ammattilaisten tietoa ja osaamista väkivallan ehkäisyssä ja uhrin auttamisessa.

Vanhempi konstaapeli Ville Hokkanen ja sosiaalityöntekijä Saija Salo toivat tilaisuuteen paikallisen näkökulman esitellessään, miten uhrisaa Kainuussa apua. Salon mukaan Kainuussa ollaan vasta heräämässä väkivaltaan, vaikka poliisin tietoon tuliv. 2012 noin 200 perheeseen ja läheisiin kohdistunutta väkivaltatapausta. Poliisi rohkaisee väkivallan kokeneita tekemään ilmoituksen, jolloin perhe voi saada poliisin ja sosiaalityöntekijöiden toimesta apua kriisitilanteeseensa.

Armi Saari



CIRin nurkka

HYVÄT AKATEEMISET NAISET

- Bästa Kvinnliga Akademiker,

Terveiset Jyväskylän Akateemisten Naisten 85-vuotisjuhlasta. Sali oli täynnä naisia ja suurin osa heistä nuoria. Helena Rannan nimi ja loistava esitys vetivät kuulijoita, joille pääsin kertomaan maailmanjärjestöstämme sekä liiton kansainvälisyydestä. Yleisöä katsellessa pohdin millä saisimme nämä ja muutkin nuoret naiset mukaan toimintaamme. Oss, kvinnor i alla ålder, behövs så i hemlandet som annastans. I Finland finns inte arbetsplatser för utbildade kvinnor, längre borta fattas t.o.m. mänskiorättigheter.

Hyvä esimerkki jälkimmäisestä oli kahden maajärjestön yhteydenotot syksyn aikana. Turkin Akateemiset Naiset pyysivät kertomaan, miten opiskelijoiden asuntoasiat on eri maissa järjestetty. Pääministeri Erdogan vaatii, että kampusten asuntolataloissa saa asua vain joko mies- tai naisopiskelijoita. Erdogan puuttuu muutenkin ihmisten yksityisasioihin, vaatii naisilta vähintään kolmea lasta ja edellyttää samaan hengenvetoon, että raskaana olevat naiset eivät näyttäytyisi julkisilla paikoilla. Meksikon Akateemiset Naiset puolestaan pyysivät tukea toiminnalleen, jolla he vastustavat konservatiivien ja katolisin kirkon pyrkiä kiristää oikeutta aborttiin. Tuntuu käsittämättömältä että vielä tänäänkin voidaan vastustaa raiskauksen uhrin aborttioikeutta.

Kumpaankin pyyntöön näkyi verkossa tulevan paljon vastauksia eri maiden liitoilta. Yhteiseen rintamaan nousu on keino, jolla akateemisten naisten järjestöt voivat vaikuttaa asioihin.

International Federation of University Women (IFUW) laati jäsenmaiden tarpeita ja toiveita toiminnan tehostamista koskevan kyselyn, jonka lähetin myös paikallisyhdistysten kv-yhdyshenkilöille. Vastausaikaa oli annettu 16.12. saakka, mutta hieman myöhässäkin valmistuvat vastaukset voi varmasti vielä lähettää sähköpostitse IFUWille (ifuw@ifuw.org).

IFUWin verkkosivuilla (www.ifuw.org) kerrotaan Japanin Akateemisten Naisten Liiton stipendistä, joka tukee ulkomaisten jatko-opiskelijoiden ja tutkijoiden työskentelyä Japanissa. Löytyisikö nykyisten ja potentiaalisten jäsentemme joukosta sopivia hakijoita?

Vuosi päättyy ja luomme katseemme seuraavaan. Edessä on monia haasteita, jos aiomme kasvattaa jäsenmääräämme ja näkyä päätöksenteossa. Innostavia asioita on näköpiirissä. Bukarestissa pidetään 4. - 7.9.2014 UWE:n eli Euroopan Akateemisten Naisten vuosikokous ja konferenssi. Siitä lisää seuraavassa Minervassa maaliskuussa.

Rauhallista jouluaikaa – Fridfull juletid!

Marja Liisa Toivanen





IDEOITA TOIMINTAAN - IDÉER FÖR AKTIVITETER - IDEOITA TOIMINTAAN

Kvinnliga Akademiker i Helsingfors r.f.: Litteraturcirkel

I VÅR FÖRENING startade vi för nästan tre år sedan en litteraturcirkel. Litteraturcirkeln är öppen för alla i vår förening och för närvarande har vi 28 medlemmar på listan. Vi träffas sju till nio gånger per år hos någon i gruppen och värdinnan bjuder på något smått och gott att äta. Det kan vara soppa, ost och bröd eller juice med tilltugg alltefter värdinnans eget val. Det viktigaste är inte vad som bjuds utan att vi får ett tillfälle att diskutera en intressant bok i en trivsamt miljö. Värddinneskapet är frivilligt.

På träffarna har vi varit allt mellan sex och sexton deltagare och vi diskuterar en bok, som gruppen valt ut på ett tidigare möte. De flesta har läst boken. Med på träffen finns ändå ofta någon som inte hunnit läsa boken eller på grund av bokens innehåll inte förmått läsa den, men det går bra att vara med ändå.

Med åren har diskussionerna blivit livligare och djupare allteftersom deltagarna blivit mer bekanta. Man känner sig trygg i gruppen och vågar säga sin åsikt även om den skiljer sig från de övrigas. I höst har vi diskuterat P O Enqvist bok "Ett annat liv", Claes Anderssons valda dikter 1962 – 2012" och Masha Gessens bok "Mannen utan ansikte".

Någon ur gruppen leder diskussionen så att var och en först får säga någon tanke boken väckt. Efter det blir diskussionen fri och ofta inspirerar boken oss till tankar långt vidare från bokens tema. Då vi har en diktbok har varje deltagare på förhand valt en till tre dikter. I tur och ordning läser medlemmarna upp sin dikt och motiverar diktvalet. Kring varje dikt uppstår oftast en kort diskussion. Dessa diskussioner har öppnat ögonen för svårförståeliga dikter för många av oss.

Gun Ahlfors

Hyvinkään Akateemiset Naiset ry.: Opiskelijastipendit

VUOSIKOKOUKSEMME YHTEYDESSÄ 5.11. jaettiin yhdistyksemme stipendit kahdelle hyvinkääläistaustaiselle naisopiskelijalle, kumpaisellekin 500 euroa. Stipendien saajiksi valittiin maaperägeologiaa Oulun Yliopistossa opiskeleva Tilda Rantataro sekä kemiaa Jyväskylän yliopistossa opiskeleva Rofaza Dehqanzada.

Tilda Rantataro on hyvin menestyvä opiskelija, joka on opintojensa lisäksi suorittanut asepalveluksen Riihimäen viestirykmentissä. Rofaza Dehqanzada on syntynyt Afganistanissa ja tullut Suomeen kiintiöpakolaisena v.2001. Sitä ennen hän on asunut pakolaisena Pakistanissa ja Iranissa käyden lähinnä pakolais- ja leirikouluja, kun tyttöjen koulunkäynti Afganistanissa tuli mahdottomaksi. Suomalaiskouluun Rofaza tuli yhdeksännelle luokalle, ja tällöin koulunkäyntiä haittasi kielitaidottomuus. Suurten ponnistelujen jälkeen Rofaza kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 2008, mistä jatkoi vielä yliopistoon. Stipendillä haluamme osoittaa tukeamme, niin rahallisesti kuin henkisesti, heidän määrätietoiselle ja pitkäjänteiselle opiskelulle.

Tarina Viita-aho

Porin Akateemiset Naiset ry:n 60-vuotisjuhla

YHDISTYKSEMME PERUSTETTIIN 17.2.1953. Sopimuskirjan allekirjoitti 5 aktiivista porilaista, joiden joukossa oli myöhemmin liiton hallituksessa vaikuttanut oikeusneuvosmies Olga Bremer sekä Yhdysvalloissa opiskellut ja sikäläisistä akateemisista naisista vaikutteita saanut voimistelunopettaja Irja Kärkkäinen. Yhdistys on toiminut perustamisesta lähtien yhtäjaksoisesti Porissa ja sen lähialueilla.

Kokoonnuimme vierainemme juhlimaan 60 toimintavuotta 14.9. Porin Suomalaiselle Klubille. Yhdistyksen puheenjohtaja Irene Wahlman lausui tervehdyssanat ja kertoi yhdistyksen historiasta ja toiminnasta. Liiton tervehdyksen juhlaan toi puheenjohtaja Helena Ranta.

Liisa Luomanen esitti yhteenvedon yhdistyksen stipendeistä. PAN:n perustajajäseniin kuuluva opetusneuvos Irja Kärkkäinen lahjoitti 40-vuotisjuhlassa huomattavan summan stipendirahastoksi, jonka korkotulot on käytetty stipendeihin. Rahastosta on tähän mennessä lahjoitettu 10 stipendiä satakuntalaisille naisille, jotka ovat suorittamassa korkeakouluopintoja tai ovat jatko-opiskelijoita. Myös kaksi kannustusapurahaa on jaettu Ensi alkuun voitiin jakaa stipendi joka vuosi. Nykyiset korot ovat ole mattomia, joten on ollut pakko pitää väliuosia.



Stipendiaattien tutkimukset ovat olleet aikansa tiedeilmastossa ajankohtaisia. Tästä huolimatta usea stipendiaatti ei ole saanut muuta tukea kuin yhdistyksemme pienen apurahan. Juhlavuoden 2013 stipendi myönnettiin kauppatieteiden maisteri Kati Suomelle. Hän tekee artikkeliväitöskirjaa maineen muodostumisesta. Saatua tietoa voidaan hyödyntää markkinoinnin kehittämisessä ja maineen hallinnassa eri palvelualoilla. Kati Suomi kertoi tekevänsä artikkeleita yhdessä Bournemouthin ja Tukholman yliopistojen tutkijoiden kanssa. Hän väittelee alkukevällä 2015.

Liiton puheenjohtaja Helena Ranta ja yhdistyksen puheenjohtaja Irene Wahlman luovuttivat juhlassa SANL:n ansiomerkin nro 81 Liisa Luomaselle, joka kiitti lämpimästi kohdalleen tulleesta huomionosoituksesta. Puheiden välissä kuuntelimme Lottaperinnekuoroa ja Milena Stoitchevan ihastuttavia piano-esityksiä.

PAN jatkaa toimintaansa kohti seuraavia kymmenvuotisjuhlia.

Liisa Luomanen



Pienen ihmisen asialla



- ONNISTUMISTA OLEN KOKENUT, jos olen voinut auttaa pientä ihmistä isoa valtakoneistoa vastaan. Aina ei ole ollut kyse jutun voittamisesta vaan siitä, että on voinut antaa juridista apua ja tukea ihmistä jaksamaan pitkän prosessin aikana, pohdiskelee laamanni, varatuomari KAIJA RÄIHÄ.

Pitkälle asianajajan uralle on mahtunut monenlaisia tehtäviä: perhejuridiikkaa, vakuutuskorvausasioita, alkuvuosina myös rutiininomaisia rattijuopumus- ja muita rikosasioita. Antoisinta ovat olleet siviilioike-

udelliset riita-asiat, jotka ovat tuoneet älyllistä juridista pohdiskelua. Henkisesti raskaimpia ovat olleet huoltajuusriidat, joissa lapsia on yritetty käyttää koston välikappaleina.

Kaija Räihä kokee työskennelleensä oikealla alalla, vaikka aluksi valitsikin kieliopinnot ja vähitellen ajautui juristi-isänsä ammattiin miesvaltaiselle alalle. Asianajajan ura urkeni heti auskultoinnin jälkeen puolison perustettua asianajotoimiston Kajaaniin.

- Nykyisin murehditaan, ettei ole työpaikkoja. Me loimme omat työpaikkamme ja perheyritys kasvoi vähitellen. Yhteiskunnan kannalta on merkityksellistä, vaikka työllistäisi vain itsensä, hän painottaa.

Liiton lainopillisesta toimikunnasta vuoden 2012 lopussa luopunut Kaija Räihä on kokenut järjestö- ja yhdistysaktivisti. Kajaanin Akateemisiin Naisiin hän liittyi tuttavansa suosituksesta 1970-luvun alussa pian paikkakunnalle muutettuaan. Yhdistyksen aloitteesta Kajaaniin oli jo perustettu kesäyliopisto. Sitä ylläpitävän Kainuun Korkeakouluyhdistyksen hallituksen puheenjohtajana Kaija Räihä toimi 1987 – 2000. Kajaanin Akateemisten Naisen puheenjohtajana hän toimi vuosina 1993 – 2000 ja SANL:n hallituksen jäsenenä 1995 – 2000. Lisäksi hän on toiminut valtakunnallisissa tehtävissä sekä LCSF- että Soroptimistijärjestössä.

- Olen järjestöihminen. Juristille järjestötoiminta sopii hyvin. Usein juristilta edellytetään yhdistystoiminnan ja kokoustekniikan tuntemista. Samalla toiminta antaa mahdollisuuden oppia uutta, hän sanoo.

SANL:n jäsenmäärä huolestuttaa Kaija Räihää: - Onko aika ajanut liiton ohi, vaikka kansainvälisesti liitolla olisi paljon annettavaa samoin kuin akateemisten naisten urakehityksen tukemisessakin. Toiminnan tulisi suuntautua ulospäin ja liiton saada sitä kautta nykyistä enemmän näkyvyyttä. Sääntöasiat ja rahastoasiat on varmaan pohdiskeltu vähäksi aikaa, hän toteaa.

Toinen huoli on liiton viestinnän sähköistyminen: - Kokousasioiden viestimiseen sähköiset välineet sopivat hyvin mutta paperisella jäsenlehdellä on edelleen paikkansa. Miner-

van kuluja laskettaessa kannattaisi laskea, paljonko se maksaa jäsentä kohti. Se lienee todella pieni summa, hän pohdiskelee.

Teksti ja kuva: Aune Kariluoto

Kuopion Akat taas asialla!

VIISITOISTA VUOTTA NUKKUNUT Kuopion Akateemiset Naiset ry sai uuden hallituksen ja vankan tuen aiemmilta aktivisteiltaan. Uusi yhdistys haluaa tarjota rentoa yhdessäoloa ja tukea Kuopion akateemisille naisille.

Kuopion Akateemiset Naiset ry kutsui julkisesti koolle kokouksen 19.11. ensimmäistä kertaa 15 vuoden hiljaiselon jälkeen. Kuluvana vuonna yhdistyksen toimintaa on herätetty eloon toimeenpanevan hallituksen voimin. Nyt toiminta sai virallisen alun, kun uusi hallitus valittiin kaksivuotiskaudelle 2014 – 2016. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin FT Kaisa Haatainen ja jäseniksi TtM Virpi Jylhä, KM Jonna Jäntti, FT Kaija Kurkinen ja THM Salla Seppänen.

Marraskuun kokouksessa oli myös historian siipien havinaa, kun paikalla olivat alkuperäinen perustajajäsen käräjätuomari Laura Lehtonen ja jo aiemmin aktiivisesti toiminnassa mukana ollut juristi Liisa Kiianlinna. Kokouksessa tarkasteltiin tulevan vuoden haasteita, joita ovat sääntömuutosten läpi vieminen ja jäsenmäärän kasvattaminen.

Jäsenmäärän kasvattaminen on toivottavasti haasteista pienin, onhan Kuopio jo vanha yliopistokaupunki ja Itä-Suomen yliopistossa opiskelee 15 000 tutkinto-opiskelijaa, joista suuri osa on naisia. Hallituksen tärkein viesti alueen akateemisille naisille onkin: *Tervetuloa mukaan Kuopion Akateemisten Naisten toimintaan ja ennen kaikkea nauttimaan hyvästä seurasta!* Lisätietoja jäseneksi liittymisestä osoitteesta [sanl-kuopio\(a\)live.fi](mailto:sanl-kuopio(a)live.fi) ja menovinkeistä myös osoitteesta www.facebook.fi/SANLkuopio (lukeaksesi kirjautumista ei tarvita).



Kuva: Aune Kariluoto

Tarja Tervo-Heikkinen



Intryck från Istanbul och IFUW-konferensen 2013

JAG BESTÄMDE MIG för att delta i konferensen trots att jag en så kort tid har varit medlem i KVAK, den svenska lokalföreningen i Helsingfors (sedan december 2012). Jag tänkte att det var en fin chans att få ta del av detta internationella forum för samhälleligt engagemang och få information om hur man arbetar med globala människorättsfrågor med förankring i ett kvinnoperspektiv.

Jag var också mycket intresserad av att få uppleva Istanbul. Jag förberedde mig genom att läsa en hel del om Istanbul och Turkiets historia och följa med de aktuella politiska händelserna, som under våren ju tog sig uttryck i demonstrationerna vid Gezi-parken och därifrån spred sig till andra platser och städer i Turkiet. Jag fördjupade mig också i Orhan Pamuks författarskap.

Konferensen var mycket välordnad och påkostad, och Kadir Has universitetet gav utmärkta ramar för programmet med möten, sessioner och workshops. Arrangemangen var fina och den turkiska kvällen en upplevelse! Jag hade valt att delta enbart i de två temadagarna, jag bodde i den gamla staden och kunde därför vandra till universitetet dessa dagar. Under övriga dagar bekantade jag mig med det fascinerande Istanbul och det kändes också värdefullt att ha någon liten kännedom om denna värld eftersom den turkiska verkligheten naturligtvis aktualiserades på konferensen.

Alla de stora frågorna är starkt förbundna med varandra. Jag hade valt att delta i frågor gällande vikten av jämlik möjlighet till utbildning för kvinnor samt temat mänskliga rättigheter. En av de stora frågorna var barnäktenskap. Det var upprörande att konstatera hur detta stora problem på många håll i världen växer och försvårar möjligheterna för kvinnors frigörelse och likaberättigande som medborgare i sina egna länder. I Turkiet har Erdogans politik inneburit och innebär en allvarlig tillbakagång och försämring av kvinnornas situation i och med tilltagande eftergifter för den konservativa islamistiska rörelsen i samhället. Genom att bryta upp ett tidigare välfungerande skolsystem (från 12-årig skola till 4+4+4 år i skola) ges familjer möjlighet att gifta bort sina döttrar i 13-årsåldern, eftersom de då ju redan har fått gå i skola. En del skolor omvandlas till koranskolor. I många fattiga familjer blir det en ekonomisk lösning, vid sidan om det religiösa trycket, att låta barnen gå i koranskolor, att gifta bort sina döttrar vid tidig, tom. 13-årsålder, med alla de problem som därmed följer för flickorna som tvingas till sex innan de är mogna för det (egentligen våldtäkt på dessa flickor) och att föda många barn redan i ung ålder och utestängas från utbildning och social delaktighet i samhället utanför familjen. Fattigdom, urbanisering, utbildning, islam, kvinnoförtryck är stora samhälleliga problem som ofta hänger ihop och därför ger ett intryck av att vara så stora att man kan bli uppgiven inför försöken att åstadkomma förbättringar. Eller att hindra en utveckling mot det sämre.

Lagen kan säga ett (det finns lagstiftning om en minimiålder för att ingå äktenskap), men verkligheten vara en annan. Inför det internationella samfundet vill Turkiet t.ex. visa



sig som ett modernt samhälle som står bl.a. för jämställdhet mellan människor, jämlik rätt till utbildning osv. men i praktiken ger man efter för de religiösa konservativa krafter som t.ex. tillåter barnäktenskap (det är lätt att få tillstånd att gifta bort minderåriga döttrar).

På konferensen var därför frågan om NGO central. Vilken roll spelar de utomparlamentariska organisationerna som krafter att påverka och inverka på politiska beslutsprocesser och lagberedning, samt att utöva inflytande över olika politiska aktörer för att de lagar som stöder mänskliga rättigheter i samhället ska kunna implementeras, förverkligas.

Frågorna växte sig så stora att vi som deltog i debatterna under olika sessionerna säkert ibland undrade hur man kan bidra med någon egen insats, finns det hopp och finns det kraft att ta itu med allt elände?

Det var en mycket stärkande upplevelse att ta del av Marja Liisa Toivanens mirakelberättelse om hur man i Finland kan hjälpa invandrar- och flyktingkvinnor på traven genom att läsa tillsammans, lära sig om det finländska samhället och genom de kontakter som skapas ha lättare att komma ut från hemmet och röra sig friare i det land som de nu har hamnat i. Äldre (finländska) kvinnor som står utanför de officiella programmen för invandrare kan te sig mindre skrämmande och (invandrar)kvinnorna kan våga vara mera sig själva och umgås mera informellt med vänkvinnorna som ställer upp för att lära dem komma till rätta med språket och samhällskulturen i Finland.

Vid sidan om de orättvisor och brott mot mänskliga rättigheter som har sina rötter i ekonomiska och politiska strukturer i samhällen präglade av religiös fanatism, så kan den här "att läsa tillsammans med invandrarkvinnor"-satsningen ju vara ett sätt att börja arbeta där man står, kunna engagera sig och känna att man gör någonting som har betydelse. Så där kan vi ju börja, eller fortsätta, och hitta på mera sådant! Marja Liisas empatiska berättelse togs emot med entusiastiska applåder och tacksamhet för att vi förstod att man kan göra mycket på det lokala planet som, det tror vi väl!, på längre sikt också kan åstadkomma förändringar i de större sammanhangen!

Och i våra hjärtan och medvetanden!!!

Detta och mycket, mycket mera hör till det jag upplevde i Istanbul och på IFUW-konferensen!

Marianne Eneback (en gröngöling)



Projektin Domestic Violence Met by Educated Women (DVMEW) ensimmäinen kokous Tukholmassa 3-5.10.2013

SANL ALOITTI PROFESSORI emerita Raija Sollamon johdolla elokuussa 2013 uuden elinikäisen oppimisen ohjelmaan kuuluvan Grundtvig-oppimiskumppanuushankkeen (Euroopan komissio/CIMO) teemasta Domestic Violence Met by Educated Women (DVMEW) eli akateemisiin naisiin kohdistuva perheväkivalta. Hankkeen päämääränä on nostaa akateemisten naisten kokemaa perheväkivaltaa Euroopan laajuiselle agendalle. Lisäksi hankkeessa kysytään, onko EU-maiden välillä eroja siinä, miten perheväkivalta ymmärretään ja määritellään. Nämä erot huomioon ottaen projektissa haetaan keinoja siihen, kuinka perheväkivaltaa voidaan välttää ja ehkäistä. Projektissa ovat mukana seuraavat kuusi partneria: Saksan, Romanian ja Slovenian akateemisten naisten liitot, Konstruktivisen kasvatustieteen keskus Saksasta Kielistä, Kyrklunds' Consulting International Ruotsista ja SANL.

Johtaja Elena Dingu-Kyrklund Ruotsista järjesti ensimmäisen projektikokouksen Tukholmassa paikassa, joka on monikulttuurinen keskus (ABF Sveavägen 41). Kokoukseen oli kutsuttu asiantuntijoita ja esitelmöitsijöitä teoreettiselta, hallinnolliselta ja käytännön aloilta. Oppimiskumppanuushankkeessa mukana olevat maat olivat lähettäneet edustajansa Tukholmaan: Saksasta oli kaksi edustajaa akateemisten naisten liitosta ja kaksi edustajaa Kielistä, Sloveniasta oli kolme edustajaa, Romaniasta viisi ja Suomesta kaksi (Raija Sollamo ja Anna-Maija Sjöberg). Ruotsista oli tietysti paikalla useita henkilöitä joka päivä.

Kokouksen ensimmäisen esityksen piti dosentti, professori (emerita) Mona Eliasson (Psychology and Gender Psychology) kertomalla perheväkivallasta Ruotsissa. Esitys oli erittäin hyvä alku seminaarille. Esitelmöitsijän mukaan väkivalta voi ilmetä fyysisenä, psyykkisenä, seksuaalisena, sosiaalisena ja/tai taloudellisena väkivaltana. Ongelma on laaja, koska yksistään poliisille ilmoitetaan Ruotsissa noin 20 000 tapausta vuodessa. Väkivaltaa käytetään kaikissa sosiaaliluokissa. Väkivaltaisuus alkaa vähitellen ja etenee kolmivaiheisesti esimerkiksi lievänä verbaalisena vähättelynä ja/tai lievinä fyysisinä tekoina päätyen raakoihin uhkauksiin ja/tai äkilliseen fyysiseen väkivaltaan. Esityksessä pohdittiin myös, miten väkivaltaa voitaisiin ehkäistä: on nähtävä ennakoivat merkit, on puhuttava perheväkivallasta sekä organisoiduttava myös yleisellä tasolla. Mielenkiintoista oli kuulla, miten akateemisiin naisiin kohdistuva väkivalta eroaa muusta väkivallasta. Akateemiset naiset ovat muita haavoittuvampia, koska kynnys hakea apua ja suojautua väkivallalta on korkea sosiaalisen leimautumisen pelosta. Nämä seikat tuovat projektille sen erikoisulottuvuuden ja merkityksen.

Helena Molin kertoi, mitä käytännössä voidaan tehdä pahoinpideltyjen äitien ja lasten suojelemiseksi turvakotien avulla (KrisTina turvakodit). Kohderyhmää on vaikea tavoittaa ja toimintaan tarvittaisiin enemmän voimavaroja. Elena Dingu-Kyrklund alusti seuraavan



tuu maahanmuuttajien patriarkalisissa ja uskonnollisissa, yleensä islamilaisissa, yhteisöissä. Helen Gyler Gyl Kurdistanista kertoi omakohtaisesti aiheesta. Väkivalta alkaa näissä tapauksissa tyttöjen vähemmästä arvostuksesta jo ihan lapsuudessa. Samasta aihepiiristä puhui seuraavana päivänä myös Sara Mohammad, puheenjohtaja yhdistyksestä GAPF "Glöm Aldrig Pela och Fadime". Pela ja Fadime murhattiin kunniaväkivallan uhreina.

Suomalaissyntyinen projektipäällikkö Johanna Helles lääninhallituksesta kertoi, miten Tukholman seutu tekee töitä ehkäistäkseen ja hoitaakseen perheväkivallan uhreja. Marianne Eriksson, entinen MEP ja Ruotsin UN Women'in hallituksen jäsen, valotti perheväkivallan, prostituution ja ihmiskaupan välisiä yhteyksiä. Hän oli vaikuttanut voimakkaasti siihen, että seksin ostaminen kriminalisoitiin Ruotsissa. Elena Dingu-Kyrklund toimi kokouksen puheenjohtajana ja esitti molempina päivinä yhteenvedot kuulluista esitelmistä ja käydystä keskustelusta.

Kokouksen viimeinen päivä oli omistettu projektin sisäisten asioiden käsittelyyn. Raija Sollamo esitteli projektin aikataulut ja osallistujien tehtävät. Hankesuunnitelmassa on vielä neljä kansainvälistä konferenssia: Paderborn, Bucharest, Ljubljana ja Helsinki sekä useita kansallisia kokouksia ja tapahtumia eri maissa. Lisäksi hankkeen osallistujat tekevät kyselyjä ja pieniä selvityksiä eri maissa, analysoivat tuloksia ja kokoavat tietoja aiheesta. Professori Peter Kroepe Kielin yliopistosta yhdessä Arne Kohrsin kanssa esittelivät laatimansa kyselykaavakkeen, jolla väkivalta-aihetta kartoitetaan. Kaavakkeesta keskusteltiin ja sitä päätettiin testata eri maissa. Kuulimme vielä Clementina Timuksen ja Katja Matkon esitykset Romanian ja Slovenian naisten tilanteesta.

Päätteeksi arvioitiin ensimmäisen kokouksen onnistumista ja kiitettiin Elena Dingu-Kyrklundia konferenssin järjestelyistä. Professori Elisabeth de Sotelo esitti kutsun seuraavaan kokoukseen Paderborniin Saksaan ensi maaliskuussa. Projektin alkoi innostuneesti ja osallistujien kesken vallitsi hyvä yhteishenki, mikä lupaa hyvää jatkoa projektille.

Suomessa Vantaan ja Espoon-Kauniaisten yhdistykset ovat aktiivisia hankkeessa ja sen toteuttamisessa, mutta projektiin pyydetään apua muiltakin liiton jäseniltä. Hanketta varten luodaan kansallinen asiantuntijaverkosto ja tarkoitus on myös auttaa akateemisia naisia yleisesti. Tätä varten tulemme tekemään nimettömän kyselyn kaikille liittomme jäsenille heidän mahdollisesti kokemastaan (tai lähipiirissä näkemästään) perheväkivallasta. Lisäksi hankkeelle perustetaan omat www-sivut, joilta kaikki jäsenet ja ulkopuolisetkin voivat seurata hankkeen etenemistä.

Raija Sollamo (VAN) ja Anna-Maija Sjöberg (EKAN)



Elinikäisen
oppimisen
toimintaohjelma



Det första mötet för projektet Domestic Violence Met by Educated Women (DVMEW) I Stockholm 3-5.10.2013

SANL/FKAF BÖRJADE I augusti 2013 under ledning av professor emerita Raija Sollamo ett projekt för livslångt lärande i anknytning till projektet Grundtvig (Europeiska kommissionen/CIMO). Temat är Domestic Violence Met by Educated Women eller familjevald som riktas mot akademiska kvinnor. Målsättningen är att lyfta kvinnliga akademikers erfarenheter av våld mot kvinnor på agendan. Dessutom undersöker man om det finns skillnader mellan hur familjevald uppfattas och definieras i olika EU-länder. På basis av resultaten söker man metoder för hur man kan undvika och förhindra familjevald. I projektet deltar sex partner: Förbunden för akademiska kvinnor i Tyskland, Rumänien, Slovenien, Zentrum für Konstruktive Erziehungswissenschaft från Kiel, Kyrklund's Consulting International från Sverige och SANL/FKAF.

Direktör Elena Dingu-Kyrklund från Sverige arrangerade det första mötet på ett centrum för mångkulturellt arbete (ABF på Sveavägen 41). Till mötet hade sakkunniga och föreläsare kallats från teoretiska, administrativa och praktiska kompetensområden. De deltagande länderna hade sänt representanter till Stockholm, två från Tysklands kvinnliga akademiker och två från Kiel, tre från Slovenien, fem från Rumänien och två från Finland (Raija Sollamo och Anna-Maija Sjöberg). Från Sverige deltog naturligtvis flera representanter varje dag.

Professor emerita Mona Eliasson (Psychology and Gender Psychology) inledde föreläsningarna och berättade om familjevaldet i Sverige. Det var en mycket bra början på mötet. Hon betonade att våldet tar sig uttryck i fysiskt, psykiskt, sexuellt, socialt och/eller ekonomiskt våld. Problemet är omfattande. Varje år anmäls ca 20 000 fall. Våldet finns i alla samhällsklasser. Våldet stegras gradvis. Det börjar t.ex. som lindrig verbal nedvärdering och/eller fysiskt våld och slutar med råa hot och/eller plötsligt fysiskt våld. Mona Eliasson tog också upp hur man kan förebygga våldet. Man måste se annalkande tecken, tala om familjevald och organisera åtgärder såsom stödgrupper och annan hjälp. Intressant var att ta del av hur våldet mot akademiska kvinnor skiljer sig från annat familjevald. De akademiska kvinnorna är sårbarare, för tröskeln att söka hjälp och skydda sig är för dem betydligt högre p.g.a. rädslan för stigmatisering. Den insikten ger projektet dess speciella betydelse.

Helena Molin berättade om vad man i praktiken kan göra för att skydda mammor och barn med hjälp av skyddshemmen (KrisTina skyddshemmen). Målgruppen är svår att nå och större resurser skulle behövas. Elena Dingu-Kyrklund talade om hedersmorden, som fått stor uppmärksamhet i Sverige och som främst utförs i patriarkaliska, religiösa och i allmänhet muslimska kretsar. Helen Gyler Gyl från Kurdistan berättade om sina egna erfarenheter. Våldet bottnar i det faktum att man värderar flickor mindre redan från det de

barn. Om samma fråga talade också Sara Mohammad, ordförande för organisationen GAPF "Glöm Aldrig Pela och Fadime". Pela och Fadime är offer för hedersmord.

Den finlandsfödda Johanna Helles berättade om Stockholms stads arbete för att förhindra familjevald och för att ta hand om offren. Marianne Eriksson, f.d. europaparlamentariker och styrelsemedlem i Sveriges UN Women, belyste sambandet mellan familjevald, prostitution och människohandel. Hon har aktivt bidragit till att sexköp kriminaliserats i Sverige. Elena Dingu-Kyrklund fungerade som mötets ordförande och presenterade ett sammandrag av de båda dagarnas anföranden och diskussioner.

Mötets sista dag ägnades åt att behandla frågor i anslutning till projektet. Raija Sollamo presenterade tidtabellen och alla deltagares arbetsuppgifter. Ytterligare fyra konferenser planeras i Paderborn, Bukarest, Ljubljana och Helsingfors samt flera nationella möten och aktiviteter i de olika länderna. Deltagarna i projektet sammanställer enkäter och gör små utredningar i sina länder, analyserar resultaten och sammanställer information. Professor Peter Kroke från Kiels universitet och Arne Kohrs presenterade ett frågeformulär, med vilket man kan kartlägga frågan om familjevald. Formuläret diskuterades och man beslöt utpröva det i de aktuella länderna. Vi hörde ytterligare Clementina Timus och Katja Matko, som berättade om kvinnornas situation i Rumänien respektive Slovenien.

Slutligen utvärderade vi det här första mötet och tackade Elena Dingu-Kyrklund för arrangemangen. Professor Elisabeth de Sotelo inbjöd berörda parter till ett möte i Paderborn, Tyskland i mars 2014. Entusiasm och god samarbetsanda präglade mötet kring projektet, vilket bådär gott för fortsättningen.

I Finland är nu Vanda- och Esbo-Grankulla-föreningarna aktiva men också förbundets övriga medlemmar inbjuds att delta i projektet. Ett nationellt sakkunnignätverk skall skapas och avsikten är också att mera allmänt hjälpa akademiska kvinnor som drabbas av familjevald. Därför kommer vi att utforma en enkät, som sänds till alla förbundets medlemmar och som besvaras anonymt för att utröna medlemmarnas eventuella kontakt med familjevald i närmiljön eller egna erfarenheter. En web-sida skall skapas, på vilken alla medlemmar och också andra utomstående kan följa med hur projektet fortgår.

Raija Sollamo (VAN) och Anna-Maija Sjöberg (EKAN)



Elinikäisen
oppimisen
toimintaohjelma



Rauman Akateemiset Naiset ry juhli olemassa- oloon

RAUMAN AKATEEMISET NAISET ry on päässyt tänä vuonna kunnioitettavaan 85 vuoden ikään. Puolipyöreää syntymäpäivää vietettiin 10.10. Länsi-Suomen Osuuspankin juhlahuoneistossa, jossa tunnelman kohoittajina toimivat myös ikkunoiden ulkopuolella ruskan väreissä hehkuvat Ganalin varren lehtipuut. Juhlavieraiksi olimme kutsuneet sisäryhdistyksistä läheisimpien eli Porin, Huittisten ja Turun paikallisyhdistysten jäseniä.



Rauman yhdistys palkitsi kaksi jäsentään Suomen Akateemisten Naisten Liiton (SANL) hopeisella palkitsemismerkillä. Lehtori AILA NERA (ent. Nieminen, kuvassa vasemmalla) onnistui kasvattamaan huomattavasti yhdistyksemme jäsenmäärää 1990-luvulla. Hänen puheenjohtajakaudellaan jäsenistö myös nuortui ja mukaan tuli muitakin kuin opettajakuntaan kuuluvia.

Kirjastovirkailija ANNELI NÄÄTÄNEN on puolestaan "syyllinen" siihen, että jäsenilloomme pikkujoulun merkeissä on tullut vuoden suosituin tapaamismuoto. Hän on jaksanut jo yli kolmen vuosikymmenen ajan esitellä kuluvaan vuoteen kirjauutuudet.

Juhlamme jälkimmäinen osa juhlapuheineen oli avoin yleisötilaisuus. Pääpuhujana oli SANL:n puheenjohtaja, professori Helena Ranta. Toinen puhe oli omistettu Naisten Pankille, jonka toimintaa valotti Naisten Pankin Rauman solun puheenjohtaja, yhdistyksemme jäsen Kristina Haavisto.

Sanomalehti Länsi-Suomi julkaisi seuraavana sunnuntaina haastattelun Helena Rannasta otsikolla *Hyvinvointia ei rakenneta yhdessä yössä*. Jo etusivun yliössä Helena Ranta esitellään kissankorkuisin kirjaimin naisten ja tyttöjen oikeuksien puolustajana. Pari päivää aikaisemmin oli juuri vietetty YK:n julistamaa kansainvälistä tyttöjen päivää.

Teksti: Raija Banerjee

Kuva: Aino Peltö-Huikko

rauma.png



Heinolassa pidettiin some-iltamat

ONKO SINNE IHAN pakko mennä? Onko siitä mitään hyötyä? Miten vältän mokat? Kysymykset toistuivat niin usein Heinolan Akateemisten naisten puheissa, että sosiaalisesta mediasta eli somesta päätettiin ottaa selvää yhdessä ja oikein perusteellisesti.

Jotta asia menisi alas mukavasti, pistettiin pystyyn some-iltamat. Pöytään katettiin voi-leipiä, piiraita, kakkua ja muffineja sekä kahvin lisäksi pari pulloa viiniä. Paikaksi valittiin Kymenvirran partaalla sijaitseva vanha tunnelmallinen pesula, jossa koneet ovat vaienneet talvikaudeksi.

Illan asiantuntijaksi saatiin oikea IT-velho, tuore jäsenemme DI Sari Paljakka. Saatte kysyä ihan mitä tahansa, hän yllytti. Ja niin teimmekin.

Aikaisemmin meillä oli kontrolloitu, yksisuuntainen viesti. Internet on tehnyt siitä reaaliaikaisen keskustelun miljoonien ihmisten välillä. Sari siteerasi aluksi yhdysvaltalaista toimittajaa Danielle Sacksia.

Yksinkertaisesti some tarkoittaa verkkoviestintäympäristöjä, joissa jokaisella käyttäjällä tai ryhmällä on mahdollisuus olla aktiivinen viestijä ja sisällöntuottaja tiedon vastaanottajana olon lisäksi. Sosiaalisessa mediassa viestitään monelta monelle.

Kuuntelua ja osallistumista

Jopa aiemmin yksisuuntainen mainostaminen on muuttunut somessa keskusteluksi. Sosiaalisessa mediassa on kyse kuuntelusta, keskusteluun osallistumisesta ja arvion tuottamisesta muille keskustelijoille. Somessa luodaan ja ylläpidetään suhteita tavoitteiden kannalta oikeiden ihmisten kanssa.

Mainosrahoitteinen yhteisöpalvelu Facebook sekä yhteisö- ja mikroblogipalvelu Twitter ovat sivustoja, joissa ihmiset keskustelevat elämästään ja kokemuksistaan sekä jakavat itseään kiinnostavia asioita ja tietoa.

- Sosiaalisessa mediassa ei ole väliä, mikä on ihmisten maantieteellinen sijainti tai sosiaalinen asema, tai tuntevatko he toisensa entuudestaan. Keskustelut ovat avoimia valtavalle määrälle toisiaan tuntemattomia henkilöitä, Sari kertoo.

Tämähän tarkoittaa valtavia tiedon markkinoita ja hyvästejä kaikenlaisille pimitysyrityksille. Kuten tiedettyä, diktatuureissa sosiaalista mediaa valvotaan ja sensuroidaan, mutta yhä vaikeampaa se on. Esimerkiksi nopeimmin tieto luonnonkatastrofeista tai mielenosoituksista saadaan sosiaalisen median kautta suoraan tapahtumapaikoilta. Tiedotusvälineet eli perinteinen media ovat menettäneet portinvartijan asemansa.

Anna ensin, pyydä sitten

Listan perusteella voi jo päätellä, että siellähän on ihan pakko olla ainakin kaikkien jäseniä hankkivien järjestöjen ja vähänkään isompien yritysten. Yrityksen tai yhteisön nettisivut ovat tämän ajan käyntikortti ja ensikosketus asiakkaisiin ja yleisöön.



Sari Paljakka kertoo somesta

sitoutetaan asiakkaita ja markkinoidaan, Sari luettelee.

Yritykset viestivät netissä avainhenkilöidensä kautta. Yritysten ja yhteisöjen johtohenkilöistä on tullut entistä enemmän julkista riistaa ja heidän on oltava mukana bisneksessä omilla kasvoillaan.

- Some-markkinointiin pätee se, että ensin joutuu antamaan jotain ja sen jälkeen vasta voi pyytää. Mielikuva eli se mitä yritys tai yhteisö ihmisten mielestä on, syntyy sen perusteella mitä itse julkaisee ja mitä muut kirjoittavat.

Yritysten markkinointia syntyy verkossa, kun käyttäjät jakavat viestiä vapaaehtoisesti eteenpäin. On syntynyt keino tavoittaa kohderyhmä ilman myyntikontaktia. Samalla entiset konstit eivät enää päde. Suora kerronta yrityksestä ja sen tuotteista ei ole oikea tapa lähestyä yleisöä. Markkinointia varten pitää luoda pysyvä läsnäolopaikka esimerkiksi Facebook -sivu, jonka kautta asiakkaat saavat ajantasaista tietoa ja voivat antaa suoraa palautetta. - Asiakas pitää koukuttaa, jotta hän palaa yhä uudelleen samoille sivuille.

Luo harkittu strategia

Kaiken hyvän vastapainoksi on hyväksyttävä verkossa vaanivat uhat. Tietoturva joutuu tuon tuosta uhatuksi, kun rikolliset tai hakkerit murtautuvat verkkoon ja pääsevät käsiksi esimerkiksi ihmisten luottokorttitietoihin, henkilötunnuksiin tai potilastietoihin.

Yksityisyyden suojaa kannattaa pohtia tarkoin esimerkiksi Facebook -päivityksissä. Käyttäjätunnuksia on päätynyt väärin käsiin ja identiteettivarkaudet ovat verkossa tavallisia. Verkkoa voidaan vakoilla ja niin tapahtuu myös suojatuissa verkoissa. Siitä voi päätellä, miten helppoa tavalliseen kotitietokoneeseen on murtautua.

Maineen hallinnasta – sekä yksityisten ihmisten että yritysten - on tullut haasteellisempaa. Oma mainettaan ei kannata itse pilata esimerkiksi harkitsemattomilla ulostuloilla Facebookissa. Jos on lähdeksä lomalla, siitä ei kannata kertoa Twiitissä tai Facebookissa. Potentiaaliset murtovarkaatkin voivat olla kuulolla.

Uhkia ovat myös internetin haittaohjelmat ja roskaposti. Kannattaa harkita, mihin tarkoituksiin antaa sähköpostiosoitteensa. Huolimattomuus voi kostautua myös silloin, kun asioi vieraalla koneella ja unohtaa kirjautua ulos sähköpostista.

Sari Paljakka suosittelee luomaan harkitun strategian suhteessaan sosiaaliseen mediaan. On hyvä päättää, mitä kertoo itsestään ja mitä tietoja jakaa.

Kannattaa pitää mielessään, ettei verkossa mikään järjestelmä ole aukoton.

Sari vakuuttaa, että some on tullut jäädäkseen ja kehittyä hurjaa vauhtia. Siinä on oltava mukana yhtä aikaa aidosti, rohkeasti ja varovaisesti.

Some-iltamat oli menestys. Keskustelu kävi niin kiihkeästi, että unohdimme juoda viinit.

Merja Ojansivu



Seija Kainulainen ja Aura Laento tarkkoina

FAKTAA SOMESTA:

Facebook perustettiin vuonna 2004. Sivustolla on tätä nykyä 1,1 miljardia käyttäjää. Käyttäjät luovat sivustolle oman profiilin ja muodostavat erilaisia ryhmiä esimerkiksi harrastusten, etujärjestöjen ja yhteiskunnallisten kampanjoiden ympärille.

Twitter on mikroblogi, jossa viestitään 140 merkin twiitein. Kiinnostavat henkilöt keräävät twiiteilleen seuraajia tai faneja. Innokkaita twiittaajia ovat esimerkiksi Alexander Stubb, Barack Obama ja Paris Hilton.

Instagram on sosiaalinen verkosto, jossa jaetaan kuvia ja videoita.

Youtube on internetissä toimiva videopalvelu.

LinkedIn on verkkoyhteisöpalvelu ja verkostoitumisväline eri alojen ammattilaisille.



FINANSSI-LONTOO JA EU

- LONTOO ON EHKÄ maailman monikansallisin kaupunki, toteaa lehdistöneuvos Jouni Mölsä Suomen Lontoon suurlähetystöstä. Satoja vuosia kaupunki on ollut laajan muuttoliikkeen kohteena, mikä näkyy katukuvassa eri rotujen ja kansallisuuksia mahtavana kirjona. Tämä asia on briteille tuttu juttu eikä sitä edes huomata arjen rutiineissa. Britannian talouskehityksessä on samoja piirteitä kuin muuallakin Euroopassa ja sen budjettivaje on lähetystöneuvos Sami Pirkkalan mukaan peräti 11 % bruttokansantuotteesta. Julkisen velan ennakoidaan kasvavan lähelle 80 % BKT:sta.

Julkisen talouden vajauksen kuriin saaminen ja tasapainottaminen onkin pääministeri David Cameronin päätavoitteena kuluvalle hallituskaudella. Talouden elvyttämisläkkeet ovat todella kovat eikä oppositiossa oleva työväenpuolue usko niiden toteutuvan ainakaan ennen vuotta 2016. Hallitus aikoo leikata julkisia menoja 81 miljardilla punnalla, mikä tarkoittaa lähes puolen miljoonan työpaikan karsimista. Suurimmat säästöt sosiaalimenoissa tullaan saavuttamaan sairausmaksujen pituuden lyhentämisellä ja mm. luopumalla hyvätuloisten lapsilisistä. Ohjelman mukaan nostetaan eläkeikä 66 vuoteen ennen 2020. Näin Britannia kulkee samaa latua useimpien EU-maiden kanssa ja ihmeeltä tuntuukin, jos Suomi voi tehdä tästä jatkossa poikkeuksen. Cameronin hallituksen mukaan sen säästöohjelma on tasapuolinen ja kohdistuu yhtä hyvin köyhiin kuin rikkaisiin.

Lontoon City ja EU:n talouspolitiikka

Britannia on teollisuuden historiallinen kehto, mutta tuotannon merkitys nykyisellään on marginaalinen. Tavarakaupan kasvattamiseen pyritään silti vaikuttamaan, ja vahvistamaan tuotantoa yrityssektorilla. Maan kauppatase on jo kauan ollut negatiivinen, mutta Britannialla on vahva palvelusektori ja finanssisektorin osuus kansantuotteesta on kolmenkymmen prosentin luokkaa. Tästä johtuu, että Britannia on huolissaan meneillään olevasta massiivisesta finanssialan direktiivivalmistelusta EU:ssa.

- Lontoon etuna finanssikeskuksena on ollut sen mahdollisuus tavoittaa maailman muut finanssikeskukset saman vuorokauden aikana, kertoo lähetystöneuvos Pirkkala Suomen Lontoon suurlähetystöstä. Jatkossa on vaikeata tietää, mikä merkitys tällä asialla finanssimaailmassa on. Lontoon finanssikeskus-roolilla ja alan suurella merkityksellä Britannian taloudessa on keskeinen vaikutus maan EU-politiikkaan. Nyt kysytään, onko maan EU-ratkaisuilla suljettu pois mahdollisuus vaikuttaa juuri Britannian kannalta keskeisiin talouspoliittisiin asioihin EU:ssa. Britanniahan on jäänyt pois fiskaalisopimuksesta, Euroopan vakuusrahastosta ja monesta muustakin euroon liittyvästä päätöksenteosta. Moni eurokriisiin liittyvä ratkaisu tulee kuitenkin aikanaan vaikuttamaan koko EU:n piirissä.

Hallituksen piirissä on vahva EU-kriittinen ryhmä, mikä vaikeuttaa sen linjavetoja. Toisaalta Britannia on kyllä monin tavoin aktiivisesti mukana EU:n toiminnassa ja se pitää sisämarkkinoita tärkeimpinä markkinoinaan. Tältä osin myönteisyyttä EU:ta kohtaan siis löytyy. Britannia haluaa nyt erityisesti vaikuttaa EU:n rahoitusmarkkinoiden sääntelyä koskeviin päätöksiin. Lontoon Ci-



tyssä ollaan huolissaan erilaisista finanssisektorin vakavaraisuuteen, johdannaiskauppaan ja toimintojen läpinäkyvyyteen liittyvistä suunnitelmista, joita EU:ssa on vireillä suuri joukko.

Ns. Tobinin veroa vastustetaan ehdottomasti, vaikka se Ranskan esittämässä muodossaan ei paljontaan poikkea Britanniassa käytössä olevasta osakekauppaverosta. Britanniassa ei nähdä hyvänä mitään sellaista finanssisektorille kohdistettavaa räsitetä, mitä ei ole maailman muilla talousalueilla. Aihetta huoleen onkin, sillä Britannian osuus maailmankaupassa on pienentynyt myös finanssisektorilla.

1950-luvulla ei Britanniassa uskottu, että dollari voisi syrjäyttää punnan maksuvaluuttana. "Kultakannasta luopumisen jälkeen ei kuitenkaan mennyt montakaan vuotta, kun dollariekspan-sia oli toteutunut", kertoo lähetystöneuvos Pirkkala. Hallitseva kauppvaluutta on historian myötä vaihtunut monta kertaa. Lontoon Cityn huoli finanssiasemastaan ei ole turha, sillä harva asia rahoitusmarkkinoilla on pysyvää. Nykyisen kehityksen ennustaminen lienee vaikeaa. Kiinasta tulee vuoteen 2020 mennessä jo absoluuttisestikin Yhdysvaltoja suurempi talous. Markkinoilla absoluuttisella koolla on enemmän merkitystä kuin suhteellisella koolla.

Koulutus ja Britannia

Perinteisesti brittiläinen koulutusjärjestelmä koostuu yksityisestä ja julkisesta puolesta. Yksityinen koulu tarjoaa opintien 7-9 prosentille lapsista ja takaa yleensä myös hyvän sijoittumisen työelämään jo pelkästään sen puitteissa solmittujen suhteiden pohjalta. Vanhempien huoli julkisen koulun tulosten heikkouksista on johtanut siihen, että on ryhdytty perustamaan ns. vapaakouluja. Niissä oppilaiden vanhemmilla on mahdollisuus itse vaikuttaa opetusjärjestelmään ja opettajien työhön. Näitä kouluja on tänä vuonna tarkoitus perustaa jo toimivien lisäksi eri puolille maata muutamia satoja. - Näin ollen Britannian koulujärjestelmä näyttäisi eriytyvän entisestään, toteaa lehdistöneuvos Mölsä .

Erot Suomen koulutusjärjestelmään ovat melkoisia. Suomen opettajakunnasta katsotaan 97 prosentin olevan päteviä toimeensa ja kykenevän koulutuksensa puitteissa myös käyttämään tutkimustietoon perustuvaa aineistoa työssään. Samoin suomalaisopettajat voivat itsenäisesti suunnitella opetuksensa sisältöä ja tuntiohjelmia ilman, että heidän toimintaansa koko ajan tarkkailtaisiin kuten Britanniassa. Britanniassa ihmetelläänkin sitä, että Suomi on kyennyt saavuttamaan jatkuvasti huipputason Pisa-tutkimuksissa, vaikka brittiläistä opettajien testausjärjestelmää ei meillä olekaan käytössä. Lähetystön käsityksen mukaan vapaampi järjestelmä tarjoaa mahdollisuuden pitkäjänteiseen toimintaan. Britanniassa ei ole mahdollisuutta poiketa mallista, vaikka siihen olisi tarvettakin eikä opettajilla ole paljontaan omaa harkintavaltaa työssään.

Hallituksen säästöt koskevat julkista sektoria lähes kauttaaltaan, mutta koulutuksen määrärahoihin ei ole tulossa vähennyksiä. Toisaalta oppilasmäärien kasvu merkitsee oppilasta kohden käytettävissä olevien varojen pienentymistä, joten Britannian talouden matokuuri puraisee myös koulutusta. Toivokaamme vain, että Suomessa ei koulutusmäärärahoja supisteta – koskeehan se suoraan tulevaa sukupolvea ja samalla myös meidän kaikkien hyvinvointia ja tulevaisuutta.

Auli Ojala (artikkeli on julkaistu kokonaisuudessaan liiton blogissa)



Espoon-Kauniaisten Akateemiset Naiset ry.

Ke 15.1. klo 18.00 Antti Lyyjynen kertoo aiheesta Digikuvat talteen. Jäsenilta järjestetään Soukan palvelutalon takkahuoneessa, Soukankaaari 7, 02360 Espoo. Ilm. viim. 8.1. Heidi Pihlaticelle, uudelle puheenjohtajalle, h.pihlatie@gmail.com tai 0503220506.

Ke 26.2. klo 18. Matilda Pohjala pitää oikeakielisyyksillan Tapiolan palvelukeskuksen ruokasalissa, Itätuulenkuja 4, 02100 Espoo. Kuiva kielioppimaisuus on tästä esityksestä kaukana. Samana iltana on EKANin kevätkokous sääntömääräisine asioineen. Ilm. viim. 19.2. Heidi P:lle.

Kvinnliga Akademiker i Helsingfors r.f.

MÅNADSMÖTEN: Må 20.1. Helena Ranta : "Hur förebygga folkmord"

On 12.2. Vårmöte, Anna-Lena Finne-Karlsson: "Vi och de? Barnskydd och verklighet"

To 13.3. Päivi Storgård: "Svårigheter och livsglädje - hur man lever med en psykisk sjukdom" i anknytning till hennes roman "Keinulaudalla".

Månadsmötena börjar 18.15 i KFUK:s lokal Arkadiag. 33A13 summer 13

EXKURSIONER: To 6.3 kl. 14 besöker vi Alvar Aaltos hem

LITTERATURCIRKELN: On 29.1. kl. 13 Lena Andersson: "Egenmäktigt förfarande"

Mån 24.2 kl. 13 Ovidius: "Metamorfoser"

För närmare information kontakta ordförande Maj-Britt Grönholm, Svedmyrsv. 2, 00950 Helsingfors, tfn 050 569 5633, e-post: maj-britt.gronholm@kolumbus.fi eller gå in på vår hemsida www.kvinnligaakademikerihelsingfors.fi Detaljerad information finns också i medlemsbladet.

Helsingin Akateemiset Naiset ry.

Puheenjohtaja MuT Leena Tiitu on luotsannut Helsingin Akateemisia Naisia osaamisen ja oivallusten kivikkoisillakin poluilla pitäen vahvasti esillä eettisiä arvoja: avoimuutta ja toisensa kunnioittamista. Vuoden päättyessä Tiitu on kuuden vuoden urakoinnin jälkeen jättämässä tehtävänsä hallituksessa – ja myös puheenjohtajuuden. Hän kiittää lämpimästi sekä hallitusta että koko jäsenistöä yhteistyöstä ja saamastaan luottamuksesta. Leena Tiitu toivottaa yhdistykselle uuden puheenjohtajan luotsaamana menestyksekkästä jatkoa.

Ke 5.2. klo 8.15 Akateemiset aamukahvit Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun päärakennuksella. Tuolloin vieraanamme on Suomen WWF:n pääsihteeri Liisa Rohweder.

Osallistumismaksu on 5 €. Ilm. HANin verkkosivuille tammikuussa tulevan linkin kautta. Tervetuloa!

Hyvinkään Akateemiset Naiset ry.

KUUKAUSITAPAAMISET: Ma 13.1. naisjärjestöjen yht. kirjailijailta. Järjestämis vuorossa Hyvinkään Soroptimistit.

Ti 4.2. plastiikkakirurgi Päivi Salminen-Peltolan luento



Maaliskuussa teatteriretki Lahden Kaupunginteatterin musiikinäytelmään, bussikuljetus. Päivämäärä avoin.

Kuukausitapaamisten lisäksi kokoontuu viikoittain Luetaan yhdessä -ryhmä ja kirjallisuuspiiri.

Kajaanin Akateemiset Naiset ry.

14.1. klo 18 tutustuminen Kajaanin kaupunginkirjastoon/maakuntakirjastoon Leena-Marja Tikasen opastuksella. Ilm. Armille armi.saari@kailu.fi tai 040-724 1835 7.1. mennessä.

Helmikuu (tarkempi aika ilm. myöh.) kevätkokous viiniravintola Maria P:ssä.

12.3. Ooppera Madame Butterfly elokuvateatteri Biorex. Osallistujat ostavat lipun itse.

Tervetuloa jäseniltoihin!

Kuopion Akateemiset Naiset ry.

Lady-lounaat kuukauden 1. perjantai klo 13 – 15. (HUOM. poikkeuksena 10.1.). Ilm. viikkoa aik.: mari.kangasniemi(a)uef.fi. Vuosikokous 26.2. klo 18. Paikka ilm. myöh. Seuraa Facebookia ja sähköpostia!

Lahden Akateemiset Naiset ry.

Ma 13.1. klo 17.30 Helsingin Yliopisto, Kirkkokatu 16 (Aikuiskoulutuskeskus), 3. krs, neuvottelu-huone. KT, yliopistotutkija Jaana Poikolainen kertoo Lasten Ikihyvä -hankkeesta, jossa kehitettiin lasten hyvinvoinnin tutkimiseen soveltuvia menetelmiä ja kartoitettiin Päijät-Hämeen alueen lasten hyvinvointia. Muusta kevään ohjelmasta tiedotamme jäsenkirjeellä 1/2014.

Porin Akateemiset Naiset ry.

Viikoilla 6 – 7 yhdistys pitää kirpputoripöytää Friitalan löytötorilla Ulvilassa. Tavarantoimittajasta voi sopia pj Irene Wahlmanin kanssa (040 7253013).

Kuukausitapaamiset järjestetään keskiviikkoisin Ravintola Kirjakaupassa (Antinkatu 10 Pori) klo 16.8.1., 5.2. ja 5.3.

Rauman Akateemiset Naiset ry.

Tammikuussa tapaamme historian merkeissä. Raija Banerjee esittelee SANL:n uutta historiategoa Korkeasti koulutetut naiset sekä kertoo Kiinan vanhasta pääkaupungista Xi'Anista.

Helmikuussa tutustumme uuteen LUMO Women's Liikuntakeskukseen Männistönkatu 11. Luomon toimintaa esittelee Katja Aalto.

Tarkemmat tiedot ilmoitetaan spottitse ja verkkosivuillamme alkuvuodesta.



Turun Akateemiset Naiset ry.

KUUKAUSIKOKOUKSET: Ti 4.2. yritysvierailu Raisio-konserniin. Lähtö klo 17.30 kaupungintalon retkipysäkiltä, Aurak. 2. Ilm. turun.akat@gmail.com tai Helenalle puh. 040 524 7355 viim. 27.1.

Ti 4.3 klo 18 Aira Laine PsL: Psykoanalyysin historia ja nykyisyys ent. ns. Itä-Euroopan maissa. Turun yliopiston Sirkkalan kasarmialue, Kaivokatu 12, nivelosa (1.kerros), Janus-sali. Auton voi pysäköidä kampukselle esityksen ajaksi.

KIRJALLISUUSKERHO Kahvila Elvinan kabinetti, Yliopistonk. 15.

Ke 15.1. klo 18 Katri Lipsonin romaani Jäätelökauppias, ke 19.2. klo 18 Finlandia-voittaja.

LUNCH LADIES kuukauden 3. ti Panimoravintola Koulussa klo 12 - 13. 21.1. Henkilöstöjohtaja Kaarina Tantt: Ensihoidon esittely TYKSin tiloissa. Tapaamispaikka Tyksin T-sairaalan sisääntuloaulassa Savitehtaank. 1.

SENIORIKERHO kuukauden viim. to klo 13 Kahvila Elvinan kabinetti, Yliopistonk. 15.

30.1. Elävän Ravinnon asiantuntija Kristina Turner, Elävä ravinto ja terveys 27.2. Rehtori Pertti Pussinen, Washington D.C. totta vai tarua

Luetaan yhdessä -toiminnasta lisätietoja: paiviklehtinen@hotmail.com tai 050 3269494. Aiempaa opetuskokemusta ei edellytetä. Ks. myös www.luetaanyhdessa.fi. Opettajatapaaminen to 16.1. Päivin kotona.

Turun yhdistyksen verkkosivut: <https://sites.google.com/site/turunakateemisetnaisetry/>

Vantaan Akateemiset Naiset ry.

Lounastapaamiset tiistaisin 21.1, 11.2.

Teatterivierailu Kansallisteatteriin Kun kyyhkys katosivat -näytökseen to 6.3.

Teemakokous "Ammattikorkeakoulu tutuksi" to 27.3 (alustava päivämäärä).

Tapahtumista tiedotetaan tarkemmin jäsenille sähköpostitse ja yhdistyksen kotisivuilla: <https://sites.google.com/site/vantaanakateemisetnaiset/home>

Kvinnliga Akademiker i Vasa r.f.

On 22.1. kl.18 Direktör för Söfuk Ulrica Karp guidar oss på YA! Campus Kungsgårdsvägen 38.

Må 17.2. kl.18 informerar kontorschef Pia Utriainen om Kvevlax Sparbanks verksamhet och policy. Handelsplanaden 23.

Kvinnliga Akademiker i Åboland r.f.

On 15.1. månadsträff. Närmare info i cirkulär eller på hemsidan www.kvakaboland.com.

Ti 11.2. årsmöte. Närmare info i cirkulär eller på hemsidan.

To 6.3. traditionellt kvinnodagsseminarium i Mauno Koivisto Center. Mera info i cirkulär eller på hemsidan.

Minerva



AKATEEMISET NAISET
KVINNliga AKADEMIKER
UNIVERSITY WOMEN

JULKAISIJA / PUBLISHER

Suomen Akateemisten Naisten Liitto –
Finlands Kvinnliga Akademikers Förbund
ry

TOIMITUSSIIHTEERI / EDITOR

Susanna Sulkunen
sanl.fkaf@akateemisetnaiset.fi

TOIMITUKSEN OSOITE / ADDRESS TO PUBLISHER

Minerva / SANL
Fredrikinkatu 41 A 8, 00120 Helsinki
sanl.fkaf@akateemisetnaiset.fi

ISSN 0359-9825

PAINOPAikka / PRINTED BY

SANL, Helsinki

Suomen Akateemisten Naisten Liitto –
Finlands Kvinnliga Akademikers Förbund ry.

PUHEENJOHTAJA / PRESIDENT

Professori Helena Ranta
Lillforsbacken 17, 10410 Åminnefors
Puh. 0400 706 018,
s-posti: helenaranta@helsinki.fi

RAHASTONHOITAJA / TREASURER

KL, VN Sirkka Oksanen
Mantelikuja 3 B 35, 01710 Vantaa
Puh. 040 826 1429,
s-posti: oksanen_sirkka@hotmail.com

SANL:N PANKKITILI / BANK ACCOUNT

Nordea FI32 1808 3000 001921

TOIMISTO

Fredrikinkatu 41 A 8, 00120 Helsinki
Puh. 045 869 1617,
s-posti: sanl.fkaf@akateemisetnaiset.fi

www.akateemisetnaiset.fi

www.ifuw.org

www.ifuw.org/uwe

Minervan ilmestymispäivät vuonna 2014 ovat 7.3., 6.6., 5.9. ja 19.12. Ai-
neiston jättöpäivä on kuukautta ennen. Liiton blogi löytyy osoitteesta:
<http://akateemisetnaiset.blogspot.fi/>

Keskushallituksen järjestäytymiskokous on 25.1.2014. Muut vuoden 2014
kokouspäivämäärät ilmoitetaan myöhemmin